

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **Y. K.**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Štembergem
sídlem Cyrila Boudy 1444, 272 01 Kladno

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 9. 6. 2021, č. j. PPR-23013-3/ČJ-2020-990115 a o ochraně proti nečinnosti spočívající v nevydání rozhodnutí o žádosti o upřesnění sdělení ze dne 7. 7. 2021,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 9. 6. 2021, č. j. PPR-23013-3/ČJ-2020-990115, se zamítá.
- II. Řízení o žalobě proti nečinnosti spočívající v nevydání rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 7. 7. 2021 se zastavuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým byly žalobci poskytnuty informace ohledně jeho osobních údajů zpracovávaných Policií České republiky. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaný nesdělil žalobci všechny údaje, které o něm Policie České republiky vede.
2. V podané žalobě namítá žalobce, že žalovaný nesplnil povinnost správce osobních údajů podle čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „Směrnice“), jakož i podle § 28 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“), konkrétně povinnost pravdivě sdělit subjektu osobních údajů, zda jsou jeho osobní údaje zpracovány a za jakým účelem. Žalobce namítá, že žalovaný o něm vede další osobní údaje, než ty, které uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že došlo ke zpracovávání jeho osobních údajů v důsledku činnosti osob či orgánů spadajících do působnosti Policie ČR v době od 8. července 2017 do 2. srpna 2017. Povahou činnosti bylo sledování žalobce na území České republiky a následně přeshraniční sledování žadatele či pokračování v pronásledování žalobce mezi Českou republikou a Belgií. Podle žalobce jeho osobní údaje byly zpracovávány před datem 2. 8. 2017, kdy započalo přeshraniční sledování jeho osoby. Uvedené zpracování osobních údajů bylo realizováno na podkladě příslušných předpisů týkajících se přeshraničních policejních operací a spolupráce. S ohledem na povahu této činnosti, která dle příslušné právní úpravy vyžaduje souhlas orgánů druhého státu, jenž je zajišťován vždy přímo prostřednictvím policejního prezidia, musí tyto informace o zpracování být dostupné žalovanému.
3. Údaje o sledování žalobce byly zaneseny do příslušné společné evidence vedené minimálně v Belgii a Velké Británii. Existenci záznamů v Belgii potvrdili advokáti, které konzultoval žalobce v Belgii. Ve Velké Británii se žalobce obrátil na úřad Information Commissioner's Office, jehož úkolem je zpracovávat žádosti subjektů osobních údajů – přičemž v srpnu 2019 žalobce obdržel od tohoto úřadu písemné sdělení, že o něm jsou zpracovávány osobní údaje úřadem National Crime Agency, jímž je žalobci odepírán přístup k informaci, zda jsou o něm nějaké osobní údaje zpracovávány. Z uvedeného je zjevné, že ve skutečnosti jsou ve Velké Británii i v Belgii vedeny osobní údaje žalobce (tj. zaveden záznam o sledování), jejichž původ je v České republice. Jelikož v rozhodném období se žalobce nezdržoval jinde než na území České republiky, je vyloučeno, aby sledování žalobce na území ČR a následně přeshraniční sledování žadatele či pokračování v pronásledování žalobce mezi Českou republikou a Belgií bylo provedeno bez vědomí žalovaného. Žalovaný tedy v tomto směru musí zpracovávat osobní údaje žalobce, a porušil své povinnosti, pokud jej v napadeném rozhodnutí o této skutečnosti neinformoval. V doplnění žaloby ze dne 30. 8. 2021 žalobce setrval na svém stanovisku.
4. Žalovaný v písemném vyjádření uvádí, že na základě dalšího prověření údajného zpracování osobních údajů žalobce nebyly zjištěny žádné informace, které uvádí žalobce. Dle žalovaného byla žádost žalobce řádně vyřízena sdělením policejního prezidenta (napadeným rozhodnutím), ze kterého plyne, že Policie České republiky nezpracovává

žádné osobní údaje žalobce, které by nasvědčovaly tomu, že by docházelo ke sledování jeho osoby na území České republiky či v zahraničí nebo k pronásledování osoby žalobce. O tomtéž byl žalobce informován sdělením policejního prezidenta ze dne 30. 8. 2021, č. j. PPR-23013-6/ČJ-2020-990115, přičemž byl zároveň poučen o tom, že byla oslovena příslušná pracoviště a bylo zjištěno pouze takové zpracování osobních údajů, které bylo žalobci poskytnuto. Žalovaný dále konstatuje, že z žalobcem předložených listin nevyplývá existence záznamů, které by potvrzovaly žalobcem tvrzené skutečnosti. Žalovaný namítá, že navzdory tvrzení žalobce, splnil povinnosti správce osobních údajů podle čl. 14 Směrnice a § 28 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., když žalobci pravdivě sdělil, zda jsou jeho osobní údaje zpracovávány a za jakým účelem. K osobním údajům, které žalovaný nezpracovává, se nemůže nijak vyjádřit. Sdělení bylo srozumitelné a komplexní a žalobci byla též vysvětlena problematika zpracování osobních údajů Policií České republiky. Žalobce byl též poučen o možnosti požádat Úřad pro ochranu osobních údajů o ověření zákonnosti zpracování osobních údajů, případně podat stížnost či žádat o soudní ochranu. Žalovaný tak z těchto důvodů navrhuje zamítnutí žaloby.

5. V replice žalobce setrval na žalobních důvodech, když je přesvědčen o zpracování údajů o jeho osobě orgány činnými v trestním řízení v České republice v důsledku události v období od 8. 7. 2017 do 2. 8. 2017, tehdy se žalobce zdržoval v České republice. Žalobce připomněl, že předložil důkazy – komunikace s právním zástupcem v Belgii a sdělení Information Commissioner's Office ve Velké Británii, z nichž vyplývá skutečnost, že jsou o žalobci v těchto zemích zpracovávány údaje, jejichž původ je v České republice, a tedy musí být tyto skutečnosti známy orgánům žalovaného. Je tak postaveno najisto, že v napadeném rozhodnutí nejsou uvedeny všechny případy zpracovávání osobních údajů žalobce.
6. Přípisem doručeným soudu dne 9. 9. 2021 rozšířil žalobce žalobu o ochranu proti nečinnosti žalovaného, který nerozhodl o jeho žádosti ze dne 7. 7. 2021 o upřesnění sdělení ze dne 9. 6. 2021. Ve vztahu k tomuto návrhu vzal žalobce podáním ze dne 16. 9. 2022 žalobu zpět a požádal o zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2022, č. j. 3 A 96/2021-81, kterým soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za žalobu proti nečinnosti žalovaného.
7. U ústního jednání, které se konalo dne 25. října 2022, účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. K návrhu žalobce byly provedeny následující důkazy:
 - a) Sdělení Information Commissioner's Office (Úřad komisaře pro informace – dále též jen „Úřad“) ze dne 19. 8. 2019 ke stížnosti žalobce, že mu nebyly ze strany National Crime Agency (Národní kriminální agentura – dále též jen „Agentura“) poskytnuty požadované údaje
 - b) Sdělení Národní kriminální agentury ze dne 20. 6. 2019 k žádosti žalobce o přístup k osobním údajům NPI-019-413
 - c) Emailová komunikace s právním zástupcem žalobce v Belgii
8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a věc posoudil takto:

9. Podle ust. čl. 14 odst. 1 Směrnice S výhradou článku 15 členské státy stanoví, že subjekt údajů má právo získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud je tomu tak, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a k následujícím informacím:
- a) účely a právní základ zpracování;
 - g) sdělení osobních údajů, které jsou předmětem zpracování, a veškerých dostupných informací o jejich původu
10. Podle ust. § 28 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb. Správující orgán na žádost subjektu údajů sdělí, zda zpracovává osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Jestliže takové údaje správující orgán zpracovává, předá je subjektu údajů a sdělí mu informace o
- a) účelu zpracování osobních údajů,
 - f) zdroji těchto údajů.
11. Podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
12. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) „nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“
13. Žalobce shledává nezákonnost napadeného rozhodnutí ve skutečnosti, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 9. 6. 2021 nesdělil žalobci pravdivé informace, respektive odmítl žalobci sdělit všechny údaje, které o něm Policie České republiky eviduje. Pro posouzení důvodnosti je tak nezbytné postavit na jisto, zda žalovaný eviduje ještě další osobní údaje o žalobci, které mu v napadeném rozhodnutí nesdělil.
14. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Policie České republiky o žalobci eviduje osobní údaje v souvislosti s podáním oznámení žalobce, které se týkalo nebezpečného pronásledování. Další údaje o žalobci jsou zpracovávány v souvislosti se žádostmi žalobce ze dne 29. 12. 2017, 23. 4. 2018, 10. 8. 2018, 17. 5. 2019 a 11. 7. 2020. Žádné další údaje o žalobci nejsou dle napadeného rozhodnutí zpracovávány. Žalobce je však dle žaloby přesvědčen, že docházelo (a dochází) ke zpracování jeho osobních údajů v souvislosti se sledováním jeho osoby na území České republiky a v zahraničí a s pronásledováním žalobce mezi Českou republikou a Belgií. K těmto tvrzením žalobce předložil listinné důkazy, jimiž soud provedl dokazování v rámci ústního jednání.
15. Městský soud v Praze posoudil žalobcem předložené důkazy a dospěl k závěru, že z nich nevyplývají skutečnosti, které žalobce tvrdí.
16. Ke sdělení Úřadu komisaře pro informace soud uvádí, že z něj vyplývá, že Národní kriminální agentura pravděpodobně splnila své povinnosti pro ochranu osobních údajů. Úřad dále žalobci sdělil, z jakých důvodů mohou organizace omezit informace o tom, zda či nikoli zpracovávají údaje pro účely vymáhání zákona a že odpověď Agentury splňuje právní předpisy o ochraně osobních údajů. Nelze se však ztotožnit se žalobcem, že z tohoto sdělení jednoznačně vyplývá (byť se Úřad o této skutečnosti náznakem zmiňuje), že o něm mohou být nějaké osobní údaje zpracovávány ze strany Národní kriminální agentury, natož pak za jakým účelem či z jakého podnětu.

17. Ze sdělení Agentury lze dovozovat, že žalobci byla odepřena informace, zda jsou o něm zpracovávány nějaké osobní údaje. Výslovně pak Agentura uvádí, že nelze dovozovat, zda o žalobci nějaké údaje zpracovává či nikoliv. Ani z tohoto důkazu tak soud nevyvodil závěr, že by o žalobci byly zpracovávány nějaké informace ze strany Agentury.
18. Emailová komunikace obsahuje zejména zprávy o změnách a průběhu právního zastoupení žalobce v Belgii. Z jednoho z emailů pak vyplývá, že se žalobce obrátil na advokáta R. Y. s obavou, že pokud překročí hranice EU, bude sledován a zařazen do Schengenského informačního systému. Dále pan Y. uvedl, že první informace, které získal, naznačovaly pouze zahájení úkonů trestního řízení a skutečnost takového sledování nebyla nikdy hlášena. Soud k tomuto konstatuje, že z těchto výroků není zřejmé, kde pan Y. získal informace o trestním řízení (zda od žalobce či jiné osoby), kde (v jaké zemi) k takovému trestnímu stíhání mělo dojít, kdy bylo zahájeno, na základě jakého podnětu a podobně. Rovněž z něj nevyplývá, zda nějaké trestní řízení zahájeno bylo a zda se týkalo žalobce.
19. S ohledem na provedené důkazy soud konstatuje, že z jednotlivých důkazů (jednoznačně jak tvrdí žalobce) nevyplývá, že by měly být zahraničními organizacemi či státními orgány zpracovávány osobní údaje žalobce. Žalovaný nemá zákonem uloženou povinnost, dle níž by byl povinen evidovat informace o tom, jaké zahraniční orgány zpracovávají osobní údaje žalobce, za jakým účelem a čeho se tyto údaje týkají. Současně ze spisového materiálu, ani z důkazů předložených žalobcem nevyplývá, že by mělo docházet ke sledování či pronásledování žalobce dle čl. 40 an. Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. 6. 1985 či jiných právních předpisů. Z provedeného dokazování pak ani nijak nevyplývá, že jsou-li zahraničními orgány zpracovávány osobní údaje žalobce, že tyto mají svůj původ v České republice. Jedná se o pouhé domněnky žalobce, které jím předložené listiny neprokazují.
20. Soud tak uzavírá, že žalovaný splnil svoji zákonnou povinnost informovat žalobce o osobních údajích, které k jeho osobě zpracovává, přičemž nic nenasvědčuje tomu, že by žalovaný některé informace zatajil či úmyslně neposkytl. Napadené rozhodnutí tedy není nezákonné, je srozumitelné a řádně odůvodněné. Městský soud v Praze tak dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Ve vztahu k žalobě proti nečinnosti byl žalobce dne 16. 9. 2022 vyzván k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů (lhůta marně uplynula dne 3. 10. 2022), avšak žalobce tuto povinnost nesplnil, pouze dne 16. 9. 2022 zaslal soudu přípis, v němž sděluje, že žalobu proti nečinnosti bere zpět.
22. Po novele ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zákonem č. 296/2017 Sb., platí, že lhůta dodatečně stanovená soudem k zaplacení soudního poplatku je propadná. Neuhradí-li tedy žalobce soudní poplatek v této lhůtě, nelze toto prominout a soud řízení bez dalšího zastaví. Tento názor se shoduje s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19 uvedl: „*S ohledem na shora uvedené skutečnosti nutno konstatovat, že podle nyní účinného zákona o soudních poplatcích je dodatečně stanovená lhůta, poskytnutá soudem poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích, zcela nepochybně lhůtou propadnou.*“
23. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce přes výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek a ze zpětvzetí žaloby jednoznačně plyne vůle žalobce neprojednávat žalobu proti nečinnosti před soudem, soud v souladu s výše citovaným ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, navzdory zaslanému zpětvzetí žaloby, řízení zastavil pro nezaplacení soudního

poplatku, neboť nesplnění této podmínky řízení neumožňuje zastavení řízení z jiného důvodu. Jinými slovy zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před zastavením řízení z důvodu zpětvzetí žaloby. K tomu soud pro úplnost dodává, že tento postup je pro žalobce též příznivější, neboť v případě zastavení řízení z důvodu zpětvzetí žaloby by byl soud nucen po žalobci vyžadovat zaplacení části soudního poplatku v souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení. Nárok na náhradu nákladů řízení nemají účastníci ani dle ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu

